

тели. Само така позволилъ на попа да служи съ него.

Презъ м-ць Декемврий 1872 година на малка коледа преди залавянето на Левски, който идель къмъ Хармането, за да се види съ баща ми, билъ проследенъ и подгоненъ отъ турската полиция. Дяконътъ влѣзълъ въ хамбаря (склада за кожи и пашкули) при баща ми, смигналъ му и изцѣкалъ „язкъ“. Следъ него влѣзли турски заптиета на чело съ Али чаушъ-помакъ. Мигътъ билъ критически. Баща ми безъ да мисли, поканилъ неканенитѣ гости да седнатъ и пиятъ по една ракия, па ги помолилъ да му помогнатъ да направятъ пазарлъка съ търговеца на кожи.

„Едно кьораво ударихъ, та